

Sygn. akt II Ka 71/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jerzy Kozaczuk
Sędziowie:	SSO Krystyna Święcicka SSO Teresa Zawislak (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Ewa Olewińska

przy udziale Prokuratora Luby Fiłoc

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2015 r.

sprawy **R. L.**

oskarżonej z art. 178a §1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 12 grudnia 2014 r. sygn. akt VII K 657/14

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę R. L. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ka 71/15

UZASADNIENIE

R. L. oskarżona została o to, że: w dniu 14 sierpnia 2014 r. w miejscowości O. gm. O. woj. (...) prowadziła samochód osobowy m-ki T. o nr. rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,24 mg/l w wydychanym powietrzu.

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

Sąd Rejonowy w Siedlcach wyrokiem z dnia 12 grudnia 2014 r.:

- na podstawie art. 66§1 kk i art. 67 kk postępowanie karne przeciwko R. L. warunkowo umorzył na okres 2 lat tytułem próby;
- na podstawie art. 67§3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 kk orzekł wobec oskarżonej środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku i na podstawie art. 43§3 kk zobowiązał oskarżoną do zwrotu prawa jazdy do właściwego wydziału komunikacji;

3. na podstawie art. 67§3 kk orzekł wobec oskarżonej obowiązek uiszczenia świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 1.500 zł;

4. zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 zł tytułem opłaty oraz kwotę 70 złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Rejonowy w Siedlcach, który:

I. na podstawie art. 425§1, 2 i 3 kpk oraz art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonej R. L.,

II. na podstawie art. 427§1 i 2 kpk oraz art. 438 pkt 2 kpk zarzucił obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, a mianowicie:

a) art. 4 kpk, art. 7 kpk i art. 410 kpk, polegającą na dowolnej i pobieżnej, dokonanej z przekroczeniem zasad swobodnej oceny dowodów oraz zasady obiektywizmu, ocenie zgromadzonego materiału dowodowego i uwzględnienie jedynie okoliczności korzystnych dla oskarżonej, z pominięciem całokształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania, przy ustaleniu elementów strony podmiotowej oraz przedmiotowej zarzucanego R. L. przestępstwa, w sytuacji gdy właściwa ocena całokształtu zgromadzonego i ujawnionego w toku rozprawy głównej materiału dowodowego, winna wieść do wniosku, iż wina i społeczna szkodliwość zarzucanego jej czynu jest znaczna i sprzeciwia się tym samym zastosowaniu instytucji warunkowego umorzenia postępowania;

b) art. 424§2 kpk, polegającą na zaniechaniu wskazania w uzasadnieniu wyroku, okoliczności wymienionych w art. 66§1 kk, dotyczących winy oskarżonej i społecznej szkodliwości czynu, które Sąd winien mieć na względzie przy zastosowaniu instytucji warunkowego umorzenia postępowania, jak również okoliczności będących podstawą wymiaru orzeczonego wobec oskarżonej R. L. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jedynie jednego roku.

III. na podstawie art. 427§1 kpk i art. 437§1 kpk wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zarzutem apelacji Prokuratora Rejonowego w Siedlcach nie można odmówić słuszności i dlatego wniosek apelacyjny należało uwzględnić.

Sąd Odwoławczy po zapoznaniu się z aktami przedmiotowej sprawy i pisemnymi motywami zaskarżonego wyroku podzielił stanowisko apelującego prokuratora, iż Sąd I instancji przy ustalaniu stopnia społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonej naruszył zasadę swobodnej oceny dowodów oraz zasadę obiektywizmu, koncentrując się przede wszystkim na okolicznościach ściśle osobistych dotyczących R. L.. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie wynika również, dlaczego Sąd Rejonowy uznał, iż stopień społecznej szkodliwości tego czynu nie jest znaczny.

Jakkolwiek zgodzić się należy z ustaleniami Sądu I instancji, iż zebrane w sprawie dowody wskazują na winę R. L. w zakresie tego czynu, to jednak Sąd Odwoławczy nie podzielił stanowiska Sądu Rejonowego, iż stopień społecznej szkodliwości tego czynu nie jest znaczny, a tym samym, że

decyzja o warunkowym umorzeniu postępowania karnego wobec tej oskarżonej była słuszna.

O stopniu społecznej szkodliwości czynu z art. 178a§1 kk decyduje przede wszystkim stan nietrzeźwości sprawcy tego czynu, czas i miejsce popełnienia przestępstwa, a także elementy podmiotowe takie jak umyślność działania i motyw sprawcy.

Analizując powyższe okoliczności należy stwierdzić, że wszystkie te przesłanki przesądają o uznaniu, iż stopień społecznej szkodliwości tego czynu i stopień zawinienia oskarżonej są znaczne. Zważywszy, że stan nietrzeźwości oskarżonej w czasie kierowania samochodem osobowym wyniósł 1,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (2,48 promila – zmierną do 2,66 promila), nie ulega wątpliwości, że już sama ta okoliczność przesądza o wysokim stopniu społecznej szkodliwości tego czynu. Nie bez znaczenia na taką ocenę wpływa również fakt, że oskarżona kierowała tym samochodem drogą publiczną, na terenie wsi O., w takiej porze dnia, w której jest znaczne natężenie ruchu nie tylko pojazdów ale i osób pieszych. Podkreślić w tym miejscu należy, że był to okres wakacyjnej i około godz. 19.00-19.30 niewątpliwie w okolicy drogi mogły znajdować się także osoby nieletnie. W świetle powyższego nie ulega też wątpliwości, że działanie oskarżonej stwarzało poważne realne zagrożenie dla życia ludzi i bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Nie budzi wątpliwości również fakt, że oskarżona popełniła to przestępstwo umyślnie, zaś motyw jej działania nie mogą być uznane za usprawiedliwione. Oskarżona twierdziła bowiem, iż zamierzała udać się w poszukiwaniu swoich nieletnich dzieci, co jeszcze bardziej wskazuje na nieodpowiedzialność jej decyzji. Ponadto, nawet przy przyjęciu, że zamierzała przejechać odcinek zaledwie 300 metrów, to również ta okoliczność nie może świadczyć na jej korzyść, bowiem taką odległość mogła przebyć pieszo nie zagrażając innym użytkownikom drogi.

Sąd odwoławczy podzielił wywody apelującego prokuratora, że fakt, iż oskarżona będąc osobą w dojrzałym wieku, wykształconą, posiadającą wiedzę o obowiązujących normach prawnych nie może być traktowana łagodniej niż pozostali sprawcy tego rodzaju przestępstw, tylko dlatego, że jest kobietą i celem jej działania była chęć ustalenia, co dzieje się z jej nieletnimi dziećmi. Zdaniem Sądu Okręgowego stężenie alkoholu we krwi oskarżonej świadczy wręcz o znacznym stopniu jej upojenia alkoholowego, a w konsekwencji przesądza, iż stopień społecznej szkodliwości czynu i stopień jej zawinienia są znaczne.

Zważywszy na powyższe, Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok uchylił, a sprawę R. L. przekazał Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu tej sprawy, Sąd I instancji może ograniczyć przewód sądowy jedynie do wyjaśnień oskarżonej i ujawnienia pozostałych dowodów na rozprawie, zaś przy wyrokowaniu Sąd w sposób prawidłowy rozważy wszystkie okoliczności mające wpływ na wymiar kary i środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, uwzględniając przy tym stanowisko Sądu Odwoławczego w tej sprawie.

Z tych względów i na podstawie art. 437§1 i 2 kpk Sąd Okręgowy orzekł, jak w wyroku.